

3. Афтимичук, О.Е. *Оздоровительная аэробика*. Теория и методика: [учебное пособие] / О.Е. Афтимичук; гос. ун-т физ. воспитания и спорта. Кишинев: "Valinex" SRL, 2011. 310 p.

4. Перов, П.В. *Содержание физической подготовки на начальном этапе занятий пауэрлифтингом*. Санкт-петербургский государственный университет физической культуры имени П.Ф. Лесгафта. Дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Санкт-Петербург 2005. 151 с.

5. Манько, И.Н. *Развитие силы у студентов физкультурных вузов на занятиях по силовой подготовке (на примере пауэрлифтинга)*. Адыгейский Гос. Ун.-т. Диссертация кандид. пед. наук 13.00.04. Майкоп, 2009. 133 с.

6. Шейко, Б.И. *Двигательная структура жима лежа инвалидов ПОДА*. В: Адаптивная физическая культура, спорт и здоровье: интеграция науки и практики: Сборник материалов III Всероссийской научно-практич. конф. Часть II. Уфа: РИЦ БашИФК, 2009, с. 247-253.

7. <https://www.paralympic.org/powerlifting/about>

FORMAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE LA STUDENȚII DIN FACULTĂȚILE DE EDUCAȚIE FIZICĂ

Rîșneac Boris,

Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Chișinău, Republica Moldova

Albină Constantin,

Universitatea Craiova, România

Key words: *training process, professional skills, study subjects.*

Summary. *In the present paper the aspects of professional competence training are addressed to the students of the faculties of physical education and sport through the disciplines of the study plan.*

Actualitatea. Pregătirea pentru cariera didactică este una permanentă, profesia necesitănd acțiune ancorată constant în relațiile social-politice în conținuturile științifice de actualitate ce privesc nivelul de cultură și specialitate dar și pregătirea psiho-pedagogică, expresia actului didactic caracterizat prin eficiența managerială, purtând amprenta unei personalități puternice și competente.

Școala are datoria de a crea fundamentele necesare unei dezvoltări ulterioare de a construi temelia competenței profesionale, consolidată ulterior prin perfecționări confirmate de realizări individuale [1].

Abordarea teoretică și practico-metodică demonstrează că domeniul culturii fizice trece într-un impas sub presiunea timpului alocat studiului frontal la care se suprapune materialul didactic nou impus de acumulările științei domeniului, de dezvoltarea ramurilor sportive și de relațiile sociale. Din acest considerent este necesar regândirea programelor de studii la nivel instituțional, proces anevoios ce implică asigurarea logistică dar mai ales schimbarea mentalităților [2].

Eficientizarea procesului de pregătire profesională trebuie să aibă în vedere formarea competențelor specifice într-un cadru euristic prin care să se asigure capacitatea de exprimare creativă la nivel individual. Aceste orientări pedagogice moderne impun abordarea unor modele instructionale alternative, aspect ce argumentează actualitatea temei.

Scopul cercetării constă în realizarea unei noi strategii în abordarea pregătirii profesionale, în baza analizei teoretico-metodologice, cuprinse în cercetare și care pornește de la competențele profesionale de specialitate.

Obiectivele cercetării:

1. Determinarea nivelului de pregătire tehnico-metodică și a cunoștințelor teoretice ale studenților din facultățile de profil la specializarea “Pregătirea aprofundată într-o ramură sportivă”.

2. Elaborarea modelului de instruire propus și aprobarea conținutului cursului tematic la unele din disciplinele planului de învățământ.

Metode de cercetare: analiza literaturii de specialitate, metoda observației, convorbirii, anchetei de tip chestionar, experimentului pedagogic, statistico-matematică.

Organizarea cercetării. Subiecții cuprinși în cercetare au fost studenții facultății de educație fizică din cadrul Universității Craiova, care au optat în cadrul cursului „Pregătire aprofundată într-o ramură de sport” pentru ramurile sportive de atletism, natație, gimnastică și handbal (anul III, IV, master și cadre didactice în număr de 120 persoane).

Rezultatele cercetării. Cerințele unui sistem educațional modern impun o activitate bine coordonată de actualizare periodică a competențelor profesionale. Termenul de competență după unii autori francezi înlocuiește ideea de aptitudine pedagogică. Competența pedagogică operaționalizează un ansamblu de trăsături sintetice, care privesc calități multiple. Funcționalitatea de ansamblu a personalității profesorului valorifică trei categorii de capacități operaționale:

-capacitatea de a se raporta la realitatea educațională cu mijloacele inteligenței sale generale;

- capacitatea de a cunoaște și de a aborda studentul simultan;

- capacitatea de a transmite o cunoaștere de tip superior [1].

După A. Mitrofan [3], personalitatea profesorului are la bază patru tipuri de competențe:

- competența politică și morală;

- competența psihologică și pedagogică;

- competența profesională și științifică;

- competența socială.

În cadrul studiului științific propus cercetarea a fost direcționată spre stabilizarea aptitudinilor, competențelor specifice domeniului de cultură fizică. Astfel acest studiu s-a referit la evaluarea competenței profesionale prin patru

direcții de acțiune principale, respectiv: competența sportivă, didactică, științifică și social-activă.

În tabelul 1 sunt prezentate opțiunile subiecților pentru fiecare competență aparte.

Tabelul 1
Opțiunile subiecților pentru competențele profesionale

Nr. crt	Competențe	Studentii 3 ani		Studentii 4 ani		Studentii master		Cadre didactice	
		Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%	Nr.	%
1.	<i>Sportivă</i>	11	36,67	14	46,67	4	13,33	3	10
2.	<i>Didactică</i>	10	33,33	7	23,33	7	23,33	13	43,33
3.	<i>Științifică</i>	5	16,67	5	16,67	14	46,67	6	20
4.	<i>Social-activă</i>	4	13,33	4	13,33	5	16,67	8	26,67
Total:		30	100	30	100	30	100	30	100

Prin rezultatele obținute se poate observa că studenții cu durata de studii de 3 și 4 ani manifestă opțiunile spre competențele didactice și sportive, studenții -masteranzii optează mai mult spre competențele didactice și științifice, iar profesorii se axează spre cele trei competențe, didactică, social-activă și științifică. Fenomenul respectiv are o explicație clară, studenții în perioada studiilor doresc să obțină cunoștințe teoretice și deprinderi practico-metodice de specialitate, masteranzii sunt mai mult implicați în procesul de cercetare științifică, iar profesorii au preocupări permanente în procesul instructiv-educativ. Un alt aspect la care s-a axat cercetarea propriu-zisă a fost evidențierea ponderii opțiunilor acordate de studenții disciplinelor incluse în planul de învățământ (Tabelul 2).

Tabel 2
Discipline de studiu apreciate de studenți

Nr. crt.	Discipline	Studentii 3 ani	Studentii 4 ani	Studentii master	Cadre didactice
1.	<i>TEFS-TAS</i>	30	25	20	30
2.	<i>Specializare</i>	30	25	10	10
3.	<i>Ramuri sportive</i>	20	30	20	20
4.	<i>Fiziolog. efortului</i>	6	10	10	10
5.	<i>Psiho-pedagogie</i>	10	5	10	10
6.	<i>Informatica</i>	2	0	10	0
7.	<i>Metod. cercet.</i>	0	0	10	0
8.	<i>Legislație sp.</i>	0	3	6	10
9.	<i>Management</i>	2	2	4	10

Ca urmare a centralizării rezultatelor obținute se poate observa ponderea mare acordată disciplinelor “Teoria și metodică educației fizice și sportului” și ”Teoria antrenamentului sportiv”, rezultat oarecum de așteptat dat fiind faptul că examenele de competență pe post, fie ele de ocupare a unuiu, fie de obținere a gradativilor au la bază cunoștințe teoretice ce vizează conținutul tematic al acestor discipline. Atât studenții indiferent de pregătirea lor, cât și profesorii acordă acestor discipline

importanța cea mai mare. O pondere semnificativ mare se acordă disciplinelor de fiziologie a sportului și de specializare, în același timp un procent redus s-a observat la disciplinele de informatică, metodologie a cercetării și legislației EFS.

În urma studiului științific efectuat se pot trage următoarele **concluzii**:

1. Rezultatele cercetării au demonstrat că studenții, masteranzii și cadrele profesionale optează cu o pondere mai mare pentru competențele didactice deoarece acestea contribuie în mare măsură la formarea competentă și profesională a viitorului specialist de cultură fizică.

2. În vederea formării competențelor profesionale, subiecții incluși în studiul științific constată că o influență decisivă în pregătirea profesională a specialistului de cultură fizică o au disciplinele “Teoria și metodică educației fizice și sportului” și “Teoria antrenamentului sportiv” și disciplinele ramurilor sportive.

3. Prin cercetarea științifică realizată s-a evidențiat o pondere scăzută în formarea competențelor profesionale prin studiul disciplinelor informatică, legislației în sport, managementul și metodologia cercetării. Fenomenul stabilit creează multiple întrebări privind eficacitatea procesului de instruire în cadrul acestor discipline.

Bibliografie

1. Călin, M. *Procesul instructiv-educativ*. București: Ed. Didactica și pedagogica, 1995, p.153.
2. Danail, S. *Spezele activității comunicative ale studenților*. Iași: Universitatea “A.I. Cuza”, 1995, p. 47-49.
3. Mitrofan, A. *Aptitudinea pedagogică*. București: Ed. Academia română, 1982, p.68.

PROGRAMA FORMĂRII PE ETAPE A LIMBAJULUI PROFESIONAL SCRIS LA STUDENȚII DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Timuș Maria,

Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Chișinău, Republica Moldova

Keywords: *skills, research, training, pedagogical process.*

Summary. *Verbal didactic texts is a system, which is reflected by their exposure as a result of externalization of internal speech textual formations acquired the teaching skills.*

Actualitatea. Orice act de vorbire se înscrie în contextul unei situații reale – educaționale și sociale. Problematika formării competențelor comunicative este abordată de către mai mulți autori – L. Iacob [3], L. Ionescu-Ruxăndoiu [4], Vl. Pâslaru [7], L. Șoitu [8], И.А. Зимняя [12] ș.a., care o examinează din perspective epistemologice, pedagogice și sociale. Elaborările în domeniu reflectă varia vizioni cu privire la competența de comunicare [5, 6], aceasta fiind înțeleasă mai mult ca o cunoaștere de care au nevoie locutorii și pe care ei o pun în aplicare pentru a comunica eficient unul cu altul [1]. Comunicarea pedagogică, ca formă